

בבית המשפט המחוזי - נצרת
בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

רת"ק 32858-03-14

בעניין:

בן חיים

עו"י בייכ עו"יד אלן עושרת
מרחי יפו 24, ת"ד 3318 – חיפה 31034
טל: 04-8666629 פקס: 04-8666639
Alain@auchrat-law.com

המערער

- נ ג ד -

עו"יד טל איטקין
מרחי הנמל 36 ת.ד. 33356, חיפה
טל: 04-8661919 פקס: 04-8664599
Itkintal@netvision.net.il

המשיבה

בקשת רשות ערעור

המערער מתכבד להגיש, בהתאם להוראות תקנה 16 לתקנות שיפוט בתביעות קטנות (סדרי דין), תשל"ז - 1976, בקשת רשות ערעור על פסק דין שניתן בבית המשפט לתביעות קטנות בנצרת תיק ת"ק 12-10-22655, ע"י כב' הרשם הבכיר אלכס אחרט (להלן: "בימ"ש קמא") אשר ניתן בהעדר הצדדים ואשר הועבר למשרדי ב"כ המערער בדואר רשום (מס' פריט 8170937729580) ביום 04.03.2014.

העתק פסה"ד שניתן, מצורף לבקשת רשות ערעור זו, כחלק בלתי נפרד הימנה ומסומן **נספח #0001**

בקשת רשות הערעור, מתבססת על כל המסמכים שהוצגו בפני בימ"ש קמא ואשר צורפו לתביעה.

כבי ביהמ"ש של הערעור מתבקש ליתן רשות ערעור כמבוקש, לראות בקשה זו ככתב ערעור ולבטל את פסק הדין שניתן כאמור.

לחילופין מתבקש כבי ביהמ"ש של הערעור ליתן בעצמו פסק דין במקום פסק הדין נשוא הערעור.

לחילופי חילופין, מתבקש כבי ביהמ"ש לנהוג בכל דרך אחרת אשר תיראה לו לנכון.

בנוסף, מתבקש כבי ביהמ"ש לחייב את המשיבה בהוצאות ובשכ"ט עו"יד בתוספת מע"מ כחוק.

לידיעת בימ"ש, המערער הנביר את סכום ההוצאות שהושת עליו ע"י בימ"ש קמא, לידי המשיבה, עובר להגשת בקשה נוכחית זו.

ואלה נימוקי הערעור בצורה תמציתית

1. הצדדים:

- 1.1 **המערער**, הינו אזרח ישראלי אשר חויב ע"י בית הדין הרבני בחיפה [להלן: - "בד"ר חיפה"], בהפקדת ערובה ע"ס 100,000 ₪, במסגרת ביטול צו עיכוב יציאה שניתן כנגד בנו.
- 1.2 **המשיבה**, הינה ב"כ של כלתו של המערער, אשר פעלה שלא כדין בכך שביקשה ואף קיבלה, במסגרת תיק הוצל"פ מס' 02-42326-11-5 [להלן: - "תיק ההוצל"פ"] להטיל צו עיכוב יציאה מהארץ כנגד המערער וכן עיקולים על נכסיו ועל חשבונותיו הבנקאיים השונים לרבות חשבון עו"ש וזאת למרות שבמועדים הרלוונטיים, **עמד בתוקף צו עיכוב ביצוע** שניתן ע"י בית הדין הרבני הגדול בירושלים [להלן: - "בד"ר הגדול"] וזאת עד לבירור הערעור שהוגש בפניו, כנגד החלטת בד"ר חיפה.
- 1.3 יצוין כי עובר להגשת תביעה **נזיקית כספית** בפני בימ"ש קמא [להלן: - בימ"ש נצרת], ע"ס 32,000 ₪ בשל מגבלת סמכותו של בימ"ש, בגין הנזקים שנגרמו בפועל ע"י המשיבה בהתנהלותה בתיק ההוצל"פ, הגיש המערער **תביעה בגין לשון הרע** בפני בימ"ש לתביעות קטנות בעפולה [להלן: - בימ"ש עפולה] (ת"ק 10164-06-12), בשל הפגיעה בשמו הטוב - שנפגע המערער מהחזרת שיקים למרות שחשבונו עמד ביתרת זכות בשל העיקולים שהוטלו, בין היתר, על חשבון העו"ש שלו, לבקשת המשיבה - בפני הבנקאים, הספקים וכל מי שהיה אמור לקבל ממנו תשלום.
- 1.4 יודגש כי בימ"ש עפולה - במסגרת הסכמת הצדדים מיום 13.12.2012 [5431#] למתן פס"ד לפי סעיף 79 א' - חייב ביום 17.12.2012 [5441#] את המשיבה בתשלום בסך 17,000 ₪ לידי המערער.
- 1.5 עוד יצוין, כי כתנאי להסכמה למתן פס"ד בפשרה כאמור, הוסכם בין הצדדים כי פסק הדין שיינתן בבימ"ש עפולה, לא יפגע כהוא זה בניהול התיק **הנזיקי** נשוא ערעור זה.
- 1.6 לאור האמור ולאור פסק הדין שניתן בבימ"ש עפולה, אשר חייב כאמור את המשיבה בהוצאות במסגרת התביעה שהונחה בפניו, אין עוררין כי בפסק דינו:

"לאחר שעיינתי בכתבי הטענות ובמוצגים, לאחר ששמעתי את דברי בעלי הדין ולאחר ששקלתי את כל טענותיהם, הנני מחייבת את הנתבעת לשלם לתובע, סכום כולל של 17,000 ₪."

אישר בימ"ש עפולה **דבר פרסום לשון הרע שנבע מהתנהלותה של המשיבה במסגרת ניהול תיק ההוצל"פ.**

2. פסק הדין נשוא הערעור:

2.1 בפסק דינו נשוא הערעור זה, קבע בימ"ש קמא בסעיף 16 כדלקמן:

"מן המקובץ עולה, כי התובע לא הוכיח את אחריותה של הנתבעת, היינו כי הנתבעת פעלה בניגוד להוראות הדין במסגרת ההליכים בבית הדין הרבני על ערכאותיו השונות ובמסגרת לשכת ההוצל"פ, עת עתרה למימוש ומיצוי זכויותיה של מרשתה.

בנסיבות אלו מתייטר הדיון בשאלת הנזקים הנטענים".

3. הנימוקים:

- 3.1 יקדים המערער ויציין כי טעה בימ"ש קמא במסקנותיו שבפסה"ד. מסקנות אלו של כבי הרשם הבכיר, נוגדות את מסקנותיה של כבי השי יפעת מישורי (בימ"ש עפולה) אשר מצאה לנכון לחייב את המשיבה בשל התנהלותה במסגרת ניהול תיק ההוצל"פ.
- 3.2 יש במסקנות כבי הרשם הבכיר, מעין "ערעור" פסול, בהעדר סמכות ואולי אף תוך חריגה מסמכות, על מסקנות כבי השי יפעת מישורי.
- 3.3 פסק דינה של כבי השי יפעת מישורי (אשר ניתן כאמור לפי סי' 79א, בהסכמת הצדדים), הינו חלוט כיום ועצם חיוב המשיבה, מעיד על קביעת אחריותה בנקיטת פעולות מבצעיות במסגרת ניהול תיק ההוצל"פ.
- 3.4 מעיון בפסה"ד, עולה כי כבי הרשם הבכיר, הגיע בטעות, למסקנה הפוכה.
- 3.5 אין ספק כי לו הגיעה כבי השי יפעת מישורי כי "המשיבה פעלה כדין במסגרת ההליכים בהוצל"פ", כטענת כבי הרשם הבכיר, אזי לא הייתה מחייבת את המשיבה בתשלום לידי המערער. כאמור.
- 3.6 המערער יטען כי פסה"ד של בימ"ש עפולה עמד לנגד בימ"ש קמא ועליו היה לבחון את הנזקים. אך מפסה"ד עולה כי בימ"ש קמא כלל לא נדרש לשאלת הנזקים הנטענים לאור מסקנתו המוטעית, הנוגדת החלטה שיפוטית קודמת.
- 3.7 עוד יטען המערער כי שני פסקי הדין, אינם יכולים לדור בכפיפה אחת, בהיותם נוגדים אחד את השני.

פס"ד בהעדר הגנה:

- 3.8 המערער יטען, כי תחילה, ניתן ביום 22.11.2012 כנגד המשיבה, ע"י בימ"ש קמא, פס"ד בהעדר הגנה, תוך חיובה במלוא סכום התביעה וכן בהוצאות. בימ"ש קמא עשה חסד עם המשיבה והורה לביטול פסה"ד בכפוף להפקדת פיקדון זעום בקופת ביהמ"ש.
- 3.9 המערער יטען, כי בימ"ש קמא טעה בכך שלא חייב את המשיבה בהוצאות בגין ביטול פס"ד שניתן בהעדר וזאת לאור ההוצאות שנגרמו למערער לרבות קיום דיון מיוחד וארוך עובר למתן החלטת הביטול.

תיאור והתייחסות בימ"ש קמא בפסה"ד לטענות המערער :

- 3.10 המערער יטען כי בימ"ש קמא לא תיאר נכונה את טענות המערער והשתלשלות האירועים בניגוד הוגשה התביעה בפניו וזאת למרות שהומצאו לו כל המסמכים הרלוונטיים כמפורט ברשימת הנספחים שצורפה לסיכומי התובע / המערער, לרבות הדפסת כל מסמכי תיק ההוצ"פ וזאת בהתאם לבקשת בימ"ש קמא.
- 3.11 המערער טען, כי בהחלטתו מיום **25.10.2011**, קבע בד"ר הגדול, כי הליכי ביצוע גביית הערבות בתיק ההוצ"פ, יעוכבו עד להחלטה בערעור שהוגש (ע" 1 שי 16-17).
- 3.12 עוד טען המערער כי בשל העיקול שהוטל על חשבון עו"ש שלו, הורה הבנק להחזיר שיקים שנמסרו לפירעון, מסיבת "הוטל עיקול" למרות שחשבונו עמד ביתרת זכות.
- 3.13 הוסיף המערער וטען כי על מנת להקטין את נזקיו, לרבות מניעת כניסת חשבונו למצב של "חשבון מוגבל", קיצר את חופשתו בארה"ב (החזיק בכרטיס הלוך וחזור עם מועדים שנקבעו מראש), הגיע לארץ בבהילות, פנה לספקיו והחליף את יתרת השיקים שנמסרו לפירעון, במזומנים. כל הראיות הוצגו לבימ"ש קמא ואף צורפו לסיכומים.
- 3.14 טעה בימ"ש קמא בתיאור ו/או ציטוט בסעיף 10 לפס"ד (עמ' 3 שורות 29 – 32), טענות המערער באשר לנחיצות חתימתו על הערבות.

תיאור והתייחסות בימ"ש קמא בפסה"ד לטענות המשיבה :

- 3.15 המערער יטען כי בימ"ש קמא טעה בהתייחסו לטענות המשיבה ולהודאותיה בפניו.
- 3.16 המשיבה ציינה (עמ' 2 שי 7) כי בד"ר הגדול, הורה ביום **25.10.2011**, על עיכוב ביצוע החלטת בד"ר חיפה – גביית הערבות.
- 3.17 המשיבה ציינה (עמ' 2 שי 25-26) כי נקטה ביום **05.01.2012** בהליך מבצעי ראשון כנגד המערער (למרות קיומו של צו עיכוב ביצוע מיום **25.10.2011**).
- 3.18 בימ"ש קמא שגה בהתייחסותו ובמיוחד באי התייחסותו לעדותה של המשיבה, כפי שפורט בסעיף 12 לפס"ד עמ' 5.
- המשיבה העידה כי לכאורה "מעולם לא עשיתי עיקולי בנקים" ואילו הראיות שהוצגו לבימ"ש קמא, מוכיחות מעל לכל ספק, את ההיפך הגמור. כבי בימ"ש אף מופנה לתיאור בימ"ש קמא (עמ' 5 שי 23-24), לפיהן "הנתבעת אישרה בעדותה כי הוטל עיקול על חשבון העו"ש של התובע ועל כל זכות הקיימת על שמו".
- משכך, תמוהה אי התייחסותו של בימ"ש קמא לסתירות שבעדותה של המשיבה ולהכחשת הראיות שהוצגו.
- 3.19 עוד העידה המשיבה כי אכן ביצעה עיקולי רכב, עיקולי מקרקעין, עיכוב יציאה מהארץ, בין המועדים **05.01.2012** לבין **01.02.2012**. אין עוררין כי במועד זה עמד בתוקף צו עיכוב הביצוע מטעם בד"ר הגדול מיום **25.10.2011**.

- 3.20 באשר לטענת המשיבה לפיה ביקשה ואף קיבלה צו עיכוב יציאה כנגד המערער, בתקופה בה המערער שהה בחו"ל, אזי יטען המבקש כי לא זו בלבד שהמבקשת לא ידעה מראש שהוא לא מצוי בארץ וככל שיעה, אזי אין כל הגיון להגביל יציאתו אם ממילא הוא לא נדרש לצאת, אלא דווקא להיכנס לארץ.
- 3.21 טענה זו, דווקא מחזקת את טענת המערער לפיה, הקדים את חזרתו ארצה וחזר בבהילות, לאור העיקול שהטילה המשיבה על חשבון העו"ש שלו. ללא נחיצות חזרתו להקטנת נזקיו, היה המערער דואג דווקא להאריך חופשתו עד להסרת צו עיכוב היציאה ולא להיוותר כלא במדינה, תוך נטילת חרותו ושליטת חופש תנועתו.
- 3.22 עוד שגה בימ"ש קמא בכך שלא נתן דעתו לעדות המשיבה לפיה "על המערער היה להגיש בקשה מבית הדין הרבני לעיכוב הליכים" בו בזמן ידעה היטב ואף לא הכחישה, כי **עיכוב ביצוע ניתן גם ניתן ביום 25.10.2011**, דהיינו חודשיים וחצי לפני בקשותיה לביצוע הליכים בתיק ההוצלי"פ.
- 3.23 שגה בימ"ש קמא בכך שלא התייחס לטענת המשיבה לפיה "ההליכים שפעלתי במסגרת תיק ההוצלי"פ בוצעו על ידי כד"ר" (עמ' 5 ש' 32). היעלה על הדעת כי הגשת בקשות לביצוע פעולות מבצעיות בו בזמן עומד בתוקף צו עיכוב ביצוע, הינן פעולות כד"ר?

האחריות הנזיקית:

- 3.24 באשר לעניין ההתנהגות העוולתית של המזיק, יציין המערער כי המשיבה הודתה כי הגישה בקשות לביצוע הליכים מבצעיים במועדים בהם היה צו עיכוב ביצוע מטעם בד"ר הגדול, בתוקף.
- 3.25 באשר לעניין זיקה בין ההתנהגות העוולתית לבין הנזק, יציין המערער כי הטלת עיקול על חשבון העו"ש, (להבדיל מהטלת עיקול על נכסי נדל"ן והרכב) גרמה לנזקים של ממש, בשל החזרת שיקים בפועל אשר הביאה אותו להקדמת הגעתו לארץ, לשם הקטנת נזקיו.
- 3.26 מהאמור, עולה כי מתקיימים שני יסודות אחריות המבססים האחריות בנזיקין ומשכך, טענה בימ"ש קמא בכך שלא הגיע למסקנה כי מוטלת על המשיבה האחריות לנזקים שנגרמו למערער מהטלת עיקול על חשבון העו"ש שלו.

מסקנותיו המוטעות של בימ"ש קמא:

- 3.27 בימ"ש קמא טעה בכך שלא קבע שהמערער הוכיח "כי הנתבעת התנהלה לא כד"ר וכי בשל התנהלותה נגרמו הנזקים הנטענים" ... (עמ' 3 שורות 19-21).
- המערער יטען כי התנהלותה שלא כד"ר של המשיבה, הוכחה ללא כל ספק וכי המשיבה אף הודתה בעובדות לפיהן נקטה בהליכים מבצעיים למרות קיומו של צו עיכוב תקף.
- 3.28 בימ"ש קמא טעה בקובעו כי רק במידה ויתברר ויוכח כי המשיבה לא פעלה שלא על פי החלטות בד"ר חיפה ו/או רשם הוצלי"פ, אזי היא לא התרשלה לכאורה (עמ' 3 שורות 23-25). המערער יטען כי ההליך שהתנהל בפני בימ"ש קמא לא עסק בקיום ו/או אי קיום החלטות בד"ר חיפה ו/או רשם הוצלי"פ.

כידוע, הליכים מבצעיים ננקטים ביוזמת ב"כ "הזוכה" ולא ביוזמת רשם ההוצל"פ. אין ספק כי המשיבה יזמה הליכים מבצעיים תוך הפרת צו עיכוב ביצוע בתוקף ובכך התרשלה במילוי תפקידה וגרמה בהתנהלותה לנזקים למערער.

3.29 שגה בימ"ש קמא בקובעו כי "רק אם יוכיח התובע את אחריותה של הנתבעת לפתיחה שלא כדין של תיק ההוצל"פ, יידרש בימ"ש לעניין הנזקים הנטענים". המערער יטען כי מעולם לא טען כי פתיחת תיק הוצל"פ, גרמה להחזרת השיקים, אלא ציין כעובדה, כי פתיחת התיק בוצעה בניגוד לתקנות המחייבות המתנה של 30 יום לאחר מתן פסה"ד עובר לפתיחת התיק. עובדתית, בד"ר חתם על פסה"ד ושיחרר אותו לצדדים ביום **27.07.2011** ואילו תיק ההוצל"פ נפתח ביום **08.08.2011** (תוך 11 ימים!!!).

3.30 טעה בימ"ש קמא, בתיאור בסעיף 11 לפסה"ד, טענות המערער לכאורה. יתרה מכך, לא בחן בימ"ש קמא אם תיק ההוצל"פ נפתח בהתאם לקבוע בתקנות וכן לא בחן את דברי אבי"ד בעניין כניסתו לתוקף של פס"ד אלא לאחר חתימתם של שלושת הדיינים.

המערער יטען, כי לא רק בפתיחת התיק בהוצל"פ במועד מוקדם מהקבוע בתקנות, חלה אחריות נזיקית על המשיבה, אלא גם מהגשת בקשה לביצוע הליכים מבצעיים, כגון הטלת עיקול על חשבון העו"ש בתקופה בה צו עיכוב ביצוע היה בתוקף כאמור וכן הוצאת צו עיקול על דמי שכירות, עיקול רכב, צו עיכוב יציאה מהארץ, תוך שלילת חירותו למעלה משמונה חודשים והגבלת תנועתו והחמור מכל בקשה לפקודת מאסר.

3.31 באשר למועד מתן פסק הדין אף בעניין זה טעה בימ"ש קמא שכן בד"ר הגדול ואף אבי"ד בד"ר חיפה קבעו מפורשות כי רק במועד חתימת פסק דין על ידי שלושת הדיינים גם יחד, בהתאם לתקנות בתי הדין הרבניים, נכנס פסק דין זה לתוקף ומניין הימים יחל אך ורק ממועד זה ואין זה משנה מתי בפועל החלה כתיבתו של פסק הדין.

3.32 לנוחות ביהמ"ש, להלן רשימת הפעולות המבצעיות שננקטו ע"י המשיבה.

תאריך	פעולה	המסמך
03.01.12	הגשת בקשה לעיקולים אצל צד ג', גורמים שונים	#0151
05.01.12	הגשת בקשה לצו עיכוב יציאה מהארץ	#0153
05.01.12	החלטה - עיכוב יציאה לשנה.	#0154
26.01.12	בקשה לעיקול דמי שכירות אצל צד ג'.	#0156
31.01.12	בקשה לעיקול רכב	#0158
01.02.12	בקשת עיקול מקרקעין	#0159
02.02.12	החלטה - צו עיקול מקרקעין.	#0160
28.02.12	הגשת בקשה נוספת לעיקול כספי שכ"ד	#0171
05.03.12	הגשת בקשה למתן פקודת מאסר	#0181

קיצור החופשה בחו"ל:

3.33 טעה בימ"ש קמא בכך שלמרות שהוצגו מסמכים לפיהם קיצר המערער את חופשתו בארה"ב והקדים אותה מיום 06.02.2012 ליום 29.01.2012, עשה זאת בשל העיקול שהוטל על חשבון העו"ש והחזרת השיקים החל מיום 10.01.2012 וכן לשם הקטנת נזקיו והחלפת השיקים לספקיו, במזומנים ע"מ למנוע כניסתו למצב של "חשבון מוגבל".

הפסד ימי עבודה :

3.34 שגה בימ"ש קמא בכך שדחה את תביעתו של המערער בגין "הפסד ימי עבודה", לאור אי צירוף ראייה לתמיכה בטענתו, שכן ביהמ"ש לא התייחס לעובדה כי המערער הינו עצמאי ואינו שכיר וכי כל פגישותיו עם מנהלי הבנק וכן עם הספקים שלו וכל מחזיקי שיקים מעותדים, לא תועדו. אין זה סביר והגיוני כי אדם המצוי במצב בלתי אפשרי שלכניסת חשבונו העסקי במצב של "חשבון מוגבל" יעסוק ברישומים נ"מ לתעד תביעה עתידית אפשרית, תוך בזבוז משאבים יקרים, תחת עיסוקו בהצלת עסקו והמוניטין אותם הוא בנה בעמל כה רב.

3.35 הפסד ימי עבודה, אינו נובע רק מאי הגעה למקום עבודה, אלא גם מהעדר ביצוע פעולות רגילות במסגרת "עבודתו" הרגילה וכריתת עסקאות עם לקוחותיו. תחת זאת, בזבו המערער זמן רב ויקר בהתעסקות מיותרת עם בנקים וספקים בשל חשש להגבלת חשבונו לאור "הטלת העיקול" למרות צו עיכוב הביצוע.

עיקולי צד ג':

3.36 טעה בימ"ש קמא בכך שדחה את טענות המערער מאחר ועיקולי צד ג' אשר הוטלו במסגרת תיק ההוצלי"פ "לא תפסו נכסים כלשהם". ביהמ"ש קמא שגה בכך שלא התייחס לעיקול חשבון הבנק ולתוצאותיו כאמור.

3.37 יודגש כי אכן הוטל עיקול על דירתו וכן על רכבו של המערער.

הוצאות ייעוץ ושכ"ט עו"ד :

3.38 טעה בימ"ש קמא בכך שדחה את טענות המערער בעניין ההוצאות ושכ"ט עו"ד שחוייב בהם ע"י בא כוחו בניהול ההליכים בפני רשם ההוצלי"פ. המערער הציג חשבון מטעם בא כוחו ואף הצהיר כי טרם שילם את חיובו כלפי בא כוחו. המערער יטען כי אי תשלום חיוב אינו מעיד על העדר חיוב.

החזרת השיקים והחיובים בלינה :

3.39 טעה בימ"ש קמא בכך שדחה את טענות המערער בעניין החזרת השיקים. יודגש כי השיקים המקוריים הנושאים חותמות "הוחזר-החשבון הוגבל" הוצגו לבימ"ש קמא ויוצגו גם לבימ"ש נוכחי זה ככל שיידרש. עסקינן בשיקים לספקים שונים לרבות לשלטונות מנ"מ והמוסד לביטוח לאומי

ערעור על החלטות בתי הדין הרבניים :

3.40 טעה בית משפט קמא במסקנות אליהן הגיע בסעיף 13 לפסק דינו, שכן לא נטען במסגרת התיק שהונח בפניו כי "המשיבה השפיעה באופן לא ראוי על פסקי הדין ועל החלטות שניתנו על ידי הערכאות השונות של בית הדין הרבני".

3.41 כמו כן, מעולם לא ביקש המערער לראות בבימ"ש קמא ערכאת ערעור על החלטות רשם ההוצלי"פ ומשכך, הנטען בעמ" 6 שי 31 מתייתר.

3.42 כנגד החלטותיו השגויות של רשם ההוצל"פ הוגשו כאמור כפי שפורט בפני בימ"ש קמא תלונה בפני נציב תלונות על הרשמים שמצא אותה מוצדקת. כמו כן, יצויין כי לא נדרש מכבי השופט (בדימוס) חמדני, לאמוד נזקים שגרם הרשם בהחלטותיו השונות, ומשכך מסקנתו אינה אמורה להוות בסיס כלשהו כנגד טענות המערער בתביעתו המקורית.

3.43 כל שטען המערער היה כי המשיבה גרמה לו לנזקים רבים כמפורט בכתב התביעה בגין נקיטת הליכים כנגדו לשם ביצוע החלטת בד"ר חיפה וזאת בניגוד לצו עיכוב ביצוע מטעם בד"ר הגדול כאמור.

הבן ברח (לכאורה) מהארץ:

3.44 טעה בימ"ש קמא בכך שחוזר וקובע "עובדות" שהוכחו כשקריות ולא נכונות במיוחד בעניין "בנו שברח מהארץ".

3.45 יודגש גם לבימ"ש נוכחי זה כי בנו של המערער יצא כדין את הארץ ביום **08.03.2011** - כפי שנקבע ע"י בד"ר הגדול (בהחלטתו מיום **10.05.2012** - נספח **#5891**) ואף כפי שהובהר פעם נוספת לכבי בימה"ש העליון (בג"צ **2245/13**) במהלך דיון שנתקיים לאחרונה בעניין ביטול הערבות ובמיוחד מימושה עובר לחיובו תחילה של בנו של המערער ובכפוף לנסיגות גביית החיוב תחילה מידי בנו, החייב העיקרי - לאחר שפג תוקף צו עיכוב יציאה שהוצא כנגדו ביום **31.01.2011**, דיינו 40 יום לאחר פקיעת הצו.

3.46 יודגש, כי לא זו בלבד שבד"ר בחיפה לא חידש צו עיכוב לאחר פקיעתו כאמור ואף המשיבה לא טרחה לבקש הארכתו ו/או חידושו, אלא ביום **08.03.2011** לאחר גילוי יציאתו כדין מהארץ.

3.47 למרות שעובדות אלה הוצגו ופורטו באריכות בפני בימ"ש קמא, צר להיווכח כי בימ"ש קמא חוזר ועושה שימוש במונח הפסול: "ברח".

המשיבה פעלה כשליחה של לקוחתה:

3.48 טעה ביהמ"ש קמא בכך שלא דחה את טענת המשיבה לפיה, ככל שפעלה לא נכון, היא פעלה שלא על דעת עצמה אלא כשליחה של לקוחתה. אין לקבל עמדה זו ודינה להידחות על הסף. אף במקרה ולקוחתה הורתה לה להפר את צו עיכוב הביצוע ו/או לגרום להפרתו, עליה היה שלא להישמע להוראות לקוחתה ולהימנע מכל פעילות הנוגדת את הוראות צו שיפוטי בתוקף.

המשיבה היטעתה את רשם ההוצל"פ:

3.49 טעה ביהמ"ש קמא בכך שלא התייחס להטעיותיה של המשיבה את כבי רשם ההוצל"פ בהזדמנויות שונות בעניין "אי קיומו של צו עיכוב ביצוע" לכאורה.

3.50 לשם הדוגמא יפנה המערער את כבי ביהמ"ש לבקשה להחייאת הליכים מיום **22.04.2012** (נספח **#0195**) בה ציינה:

יודגש כי בית הדין הרבני הגדול לא הורה על עיכוב ביצוע ההליכים, כך גם לא בית הדין הרבני האזורי!
מאחר והדיין התקיים זה מכבר ולא ניתנה כל הוראה לעכב ביצוע ההליכים המתקיים בפני לשכת ההוצאה לפועל, מבוקש בזאת מכבוד הרשם להחיות את ההליכים וזאת בכדי שהזוכה תוכל לגבות את חובה מידי החייב. [ההדגשות לא במקור – א.ע.]

3.51 ואם לא די בכך, חזרה המשיבה גם בבקשתה מיום **18.06.2012** (נספח #0209) לביטול החלטת כבי הרשם שלא להחיות את ההליכים וציינה כדלקמן:

יודגש כי בית הדין הרבני הגדול לא הורה על עיכוב ביצוע ההליכים, כך גם לא בית הדין הרבני האזורי! החלטה אותה מצרף החייב הינה החלטה מיום 25.10.11! ואולם ביום 16.1.12, בהמשך לערעור נוסף אשר הוגש על ידי החייב לכבוד בית הדין הרבני הגדול, ניתנה החלטת כבוד בית הדין הרבני הגדול ולפיה נדחית הבקשה לעיכוב ביצוע!
למותר לציין כי לא נתקבלה כל החלטה מבית הדין הרבני הגדול המורה על עיכוב הליכים! ההיפך הוא הנכון! ואולם החייב בורר לעצמו את ההחלטות, מתאריכים שאינם רלוונטיים כבר ומטעה באופן זה את כבוד רשם ההוצאה לפועל. [ההדגשות במקור – א.ע.]

3.52 במקרה זה, כבי רשם ההוצאה לא מעד ולא נפל לבור שהוטמן לו ודחה בהחלטתו מיום **25.06.2012** (נספח #210) את הבקשה תוך רמז כי דיוקא המשיבה היא זו שמנסה להטעות אותו ולצרף פסייד לא רלוונטי:

לבקשה צורפה החלטת בית הדין הרבני הגדול בירושלים מיום 16.1.12, אולם מעיון בהחלטה עלה כי היא עוסקת בעניין אחר, שאינו רלוונטי למחלוקת נשואת תיק זה (בקשת בייכ הבעל בעניין שחרורו מייצוג). [ההדגשה לא במקור – א.ע.]
זאת ועוד, לתיק הוגשה בקשה מטעם בייכ החייב, לה צורפה החלטת בית הדין הרבני הגדול מיום 20.6.12, בדבר הפסקת ההליכים בתיק ההוצאה לפועל ובהחלטה מהיום ולאור החלטת בית הדין הגדול כאמור לעיל, הוריתי על ביטול ועיכוב הליכים בתיק ועל סגירת התיק בתו 14 יום, אלא אם תומצא בטווח הזמן הנ"ל, החלטה אחרת, בעניין זה.

3.53 צר להיווכח כי בימ"ש קמא לא מצא לנכון להתייחס להטענות הנ"ל וכן לאחרות המצויות בנספחים שנמסרו לו, ויתרה מזה, הגיע למסקנה כי המשיבה לא פעלה בניגוד שלא כדין במסגרת לשכת ההוצאה לפועל.

החלטה בלתי סבירה:

3.54 עוד ידגיש המוערער, כי בימ"ש קמא קיבל החלטה בלתי סבירה במיוחד לאור דבריו המפורשים (עמ' 6 ש' 24-29), כדלקמן:

ביום **25.10.2011**, התקבלה בבית הדין הרבני הגדול החלטה המורה על עיכוב ביצוע הליכים בתיק ההוצל"פ עד לקבלה אחרת.
האזהרה בעניין תיק ההוצל"פ נמסרה לתובע ביום **27.10.2011**.
הנתבעת הגישה בקשה להטלת עיקולים על רכושו של התובע וחשבונותיו ביום **05.01.2012**.

3.55 אין ספק כי מעיון במועדים שאף בימ"ש קמא מציין בעצמו, ושאלה מגובים בראיות רבות כפי שפורט עד כה, המסקנה אליה הגיע בימ"ש קמא שגוייה מיסודה ובלתי סבירה בעליל.

3.56 ביצוע פעולות מבצעיות החל מיום **05.01.2012**, לרבות עיקולי חשבון עו"ש שגרמו להחזרת שיקים ולהקדמת החזרתו ארצה של המוערער לשם הקטנת נזקיו הייתה בניגוד מוחלט ותוך הפרתו של צו עיכוב ביצוע שניתן ביום **25.10.2011**.

4. צירוף מסמכים בודדים:

לנוחות ביהמ"ש, מצייל מסמכים בודדים כדלקמן:
יתר המסמכים יצורפו לתיק מוצגים, ככל שכבי ביהמ"ש ייעתר לבקשה נוכחית זו למתן רשות לערער.

#0001	פס"ד בימ"ש קמא	4.1
#0751	סיכומי טענות התובע בפני בימ"ש קמא.	4.2
#0761	תגובת התובע לסיכומי הנתבעת.	4.3
#0771	רשימת הנספחים שצורפו לסיכומי התובע בפני בימ"ש קמא.	4.4
#5821	צו עיכוב ביצוע הערבות מטעם בדי"ר הגדול מיום 25.10.2011	4.5
#5431	פרטיכל דיון בימ"ש עפולה מיום 13.12.2012	4.6
#5521	פס"ד בימ"ש קמא בהעדר הגנה מיום 22.11.2012	4.7
#5441	פס"ד בבימ"ש עפולה מיום 17.12.2012	4.8
#5891	החלטת ביה"ד מיום 10.05.2012	4.9
#7001	בקשות הליכים מבצעיים בהוצל"פ	4.10
#0195	בקשה להחייאת הליכים מיום 23.04.2012	4.11
#0209	בקשה לביטול החלטה מיום 18.06.2012	4.12
#0210	החלטת רשם הוצל"פ מיום 25.06.2012	4.13

5. סוף דבר:

- 5.1 מכל האמור עולה כי עסקינן בשאלה משפטית שדינה להתברר בפני הערכאה הנוכחית, שכן, מדובר הן בטעות ש משפטית והן בטעות עובדתית. אין ספק כי שני פסקי הדין - הן של בימ"ש עפולה והן של בימ"ש נצרת [בימ"ש קמא] - לא יכולים לדור בכפיפה אחת. האחרון סותר במהותו את מסקנותיה של כיב השי' יפעת מישורי - פסה"ד הראשון - ובפועל, מהווה ערעור (שלא כדין ותוך חריגה מסמכות) על פסה"ד הראשון.
- 5.2 לאור כל האמור לעיל, מתבקש כב' ביהמ"ש להיעתר לבקשה נוכחית זו וליתן למבקש, רשות לערער.
- 5.3 כמו כן, מתבקש כב' ביהמ"ש, לראות בבקשה נוכחית זו ככתב ערעור.
- 5.4 עוד מתבקש כב' ביהמ"ש בבואו לדון בכתב הערעור, להורות כמבקש ברישא לבקשה.
- 5.5 לסיום, יתבקש כב' ביהמ"ש לחייב את המשיבה בהוצאות ושכ"ט עו"ד.

אלון עזשלת עו"ד
ב"כ הסע"ר